

Helluntaiseurakuntien työntekijät ry

Työsuhteet ajan tasalle

HELLUNTAILIIKKEEN työsuhteet yhdenmukaistuivat reilu vuosikymmen sitten, kun Kristillisten järjestöjen työehtosopimus (KJTES) vahvistettiin yleissitovaksi. Paikallisseurakuntatasolla työsuhdekeskustelut helpottuivat ja työnantaja ja työntekijät, molemmat hyötyivät. Monet jännitteiset asetelmat purkautuivat, kun velvollisuksistaan epätietoiset työnantajat saivat ohjenuoria ratkaisujensa tueksi ja heikkoon asemaan ajautuneet työntekijät juridisen selkänöjan.

Työsuhte-erot eri työnantajien välillä alkoivat tasoittumaan. Se ei käynyt kädenkäänteessä vaan vaati aikaa, työntekijöiden aktiivisuutta ja HELP:n tukea. Työ jatkuu edel-

leen ja täyttäessään ensi vuonna 20 vuotta, HELP:n väki edelleen neuvoo työehtosopimuksen ja työ-laidansäädännön tulkinnassa niin, että työlle on lainmukaiset ja hyvät edellytykset.

Yhdistysseurakuntien järjestäytymisen uskonnollisiksi yhdyskunniksi on tuonut mukanaan uusia haasteita. Työehtosopimuksen yleissitovuus koskee vain yhdistystyönantajia, ja uskonnollisen yhdyskunnan työntekijät ovat pudonneet työehtosopimuksen ulkopuolelle, ellei heidän työnsopimuksiinsa ole erikseen kirjattu, että työsuhteessa sovelletaan Kristillisten järjestöjen työehtosopimusta.

Asia on tärkeä. Työehtosopimus

määrittää monien käytännön kysymysten lisäksi myös palkat vuosikorotuksineen. Vaikka työehdot eivät muutoksen yhteydessä muuttuneetkaan, ilman pysyvää sitoutumista työehtosopimukseen, kehitys saattaa pysähtyä. Vuosittaiten palkankorotusten ja vaikkapa ikälisien unohtaminen, pudottaa työntekijän nopeasti muun yhteiskunnan vauhdista. Työnantajakaan ei hyödy jäädessään jälkeen muista työnantajista. Onhan helpompi nostaa palkkaa prosentti vuodessa kuin viisi prosenttia kerrallaan, muutaman vuoden välein.

HELPin hallitus kannustaa työnantajia järjestäytymään. Vaihtoehdot ovat liittyminen PALTA:n jäse-

neksi, joka neuvottelee Kirkon Alat ry:n kanssa työehtosopimuksista. Toinen vaihtoehto on, että Helluntaikirkko perustaa oman työnantajajielimen, joka neuvottelee oman Helluntaikirkon työehtosopimuksen, ja suosittaa seurakuntatyönantajia ottamaan se käyttöön. Yleissitovuutta kumpikaan vaihtoehtoisista ei synnytä.

Juuri nyt on oikea hetki varmistaa, että kaikista Helluntailiikkeen työsuhteista löytyy maininta ”työsuhteessa sovelletaan Kristillisten järjestöjen työehtosopimusta” tai muuta työsuhteeseen soveltuvaan työehtosopimusta, jotta paikallisseurakuntien työsuhteiden laatu säilyy hyvänä, ja kaik-

ki osapuolet voivat keskittyä tärkeimpään, eli evankeliumin edistämiseen.

ANTTI HIRVINIEMI
Help ry:n puheenjohtaja

Eläköityminen vaatii taitoa ja asennetta

KUVA: ARTO KARVONEN

Kun seurakunnan työntekijä siirtyy eläkkeelle, oma rooli, mielekkään elämän sisältö ja ihmissuhteet on rakennettava uudelleen.

Meria Jokinen istuu mukavasti oman uuden asuntonsa sohvalla ja katselee tyytyväisenä ympärilleen. Asunnossa tehty remontti on pitänyt hänet syksyn ajan kiireisenä mutta tuonut myös lisää viihtyisyyttä ja antanut muuttajalle hyvän mielen.

Thaimaasta saapuneet tutut huonekalut on asetettu jo sopivasti paikoilleen uuteen kotiin. Ne kantavat mukanaan monia tärkeitä muistoja ja ovat osa sitä kulttuurista elämäntapaa, jossa Meria Jokinen työskenteli 40 vuotta.

Mutta nyt moni asia on muuttamassa. On alkamassa kokonaan uusi elämäntapa – ei vielä vanhuus vaan kolmas ikä, kuten tutkijat sitä kutsuvat.

” Eläkkeelle ei kannata jäädä ilman suunnitelmia ja viikko-ohjelmaa.

Vuonna 1980 Thaimaan pakolaisleirille lähtenyt sairaanhoitaja ja Tampereen helluntaiseurakunnan kokenut lähetti palasi heinäkuun alussa lopullisesti Suomeen. Jokinen jäi eläkkeelle marraskuun alussa ja totuttelee nyt elämään kotiseurakuntansa seniorina, yhtenä seurakuntalaisena toisten joukossa.

– Olen kiitollinen seurakunnan eläkejärjestelyistä. Taidankin olla ensimmäinen pitkäaikainen lähetti, joka saa kohtuullisen eläkkeen, Jokinen sanoo.

Vaikka ikä on tuonut mukanaan fyysisiä muutoksia, Meria Jokisen toimintakyky on edelleen hyvä. Hän voisi halutessaan toimia vielä työelämässä esimerkiksi hoitoalalla, jolle hän on saanut koulutuksen. Iän karttuessa fyysisestä kunnosta on kuitenkin tärkeä pitää jatkuvasti huolta.

– Olin tosi tyytyväinen työterveyshuoltoon, mutta eläköitymisen yhteydessä jäin pois sen piiristä. Opettelen nyt käyttämään julkisen terveydenhoidon palveluja.

Monien muutosten keskellä

Suomeen palaaminen ja kotikaupunkiin asettuminen on tuonut Meria Jokisen elämään monia muutoksia. Tuttu kotiseurakunta ja monet ystävät ovat auttaneet häntä sopeutumisprosessissa.

– Oikeastaan tutustun nyt uudelleen seurakunnan ihmisiin. Minulla on ollut jo monia hienoja kohtaamisia, ja odotan saavani niitä vielä lisää.

Korona-aika rajoittaa toistaiseksi sosiaalisten kontaktien luomista, mutta Jokinen haluaa suuntautua ulospäin ja olla puoleltaan aktiivinen ihmissuhteiden rakentamisessa.

Mukavinta tuoreesta eläkeläises-

tä on ollut arjen helppous. Suomessa asiat hoituvat yksinkertaisemmin kuin Aasiassa. Yksi myönteisistä ympäristön muutoksista on raikas ilma.

– Vaikeinta on puolestaan se, että kun olen maailmankansalaisena totunut jatkuvaan meluun, ihmisten välittömyyteen ja tietynlaiseen huumoriin, nämä Hämeen paikalliset ympyrät tuntuvat välillä henkisesti ahtailta ja ahdistavilta. Elämä on jotenkin kaventunut eläköitymisen myötä.

Muutos ulottuu myös viestintään. Vaikka Meria Jokinen ei eläkään enää tiedonkulun keskiössä, hän pitää edelleen säännöllistä yhteyttä työtovereihinsa Thaimaassa. Jokinen on luvannut hoitaa työasioita siihen asti, kun uudet lähetit pääsevät lähtemään maahan.

– Some toimii hyvin yhteydenpidon välineenä. Pidän jatkuvaa yhteyttä aikuisiin kasvattilapsiini Thaimaassa, samoin Määrimin seurakuntalaisiin.

Vaikka Jokisen muutosta on kulunut jo viisi kuukautta, hänen sielunsa on vielä Aasiassa – tai korkeintaan alkumatkalla Suomeen.

Eläköitymiseen on valmistauduttava

Meria Jokinen on nähnyt uransa aikana monenlaisia eläköitymisiä, onnistuneita ja vähemmän onnistuneita. Niistä kaikista on myös opittavaa.

– Joillekin läheteille paluu Suomeen on ollut tosi kivulias prosessi. Tähän vaiheeseen olisikin syytä valmistautua hyvissä ajoin. Viimeiset vuodet kentällä tulisi johdonmukaisesti valmistaa kansallisia työtovereita ottamaan kokonaisvastuu työstä, Jokinen tietää.

– Jos pitää ohjat omissa käsissään viimeiseen saakka, työn hoitaminen voi ajautua katastrofiin. Siksi on valmisteltava työtoveritkin ajoissa eläköitymisen aikatauluun, jotta he saisivat rauhassa suuntautua tulevaan. Itse ilmoitin vuotta aikaisemmin lähdöstäni.

Jokisen mukaan mentorointi ja hyvä valmistautuminen eläköitymisessä ja uuden roolin sisäistämiseksi.

– Kun jää eläkkeelle, ei voi enää jatkaa samassa asemassa kuin ennen. On tärkeä muistaa, että turistilla on erilainen rooli kuin työntekijällä: hän ei saa puuttua työhön.

Uudessa roolissa

Meria Jokinen sanoo huomaneensa, että toisin kuin Aasiassa Suomessa ei aina arvosteta tarpeeksi eläkeläisiä.

– Olemme joillekin kuin ongelmajätettä. Aasialaisessa kulttuurissa taas arvostus kasvaa sitä enemmän mitä vanhemmaksi ihminen tulee. Siksi voi olla melkoinen pudotus tulla sieltä toisenlaiseen ilmaperiin.

– Mutta on tietenkin itsestä kiinni, miten reagoi kohtaamaansa ikärasismiin. Hyvä omanarvontunne auttaa kyllä selviytymään. Ja Jumalan silmissä seniorit ovat yhtä arvokkaita kuin muutkin.

Meria Jokisella on veteraanipastorin valtakirja ja paljon hengellis-

tä pääomaa toisille jaettavaksi. Hän pystyy palvelemaan monissa tehtävissä: saarnaamaan ja hoitamaan tarvittaessa myös seurakunnallisia toimituksia.

Tampereen helluntaiseurakunnassa on vilkasta senioritoimintaa, ja senkin piirissä kokeneelle läheteille on käyttöä.

– Vaikka olen jäänyt eläkkeelle Thaimaan lähtien työstä, hengellinen kutsumus on edelleen läsnä. Haluan olla siunaukseksi ja hyödyksi tehtävissä, joissa minua tarvitaan.

Valmennusta seniorin elämäntapoihin

Meria Jokinen kertoo odottavansa innolla Help ry:n keväällä 2021 järjestämää kaksipäiväistä tapahtumaa, joka on tarkoitettu eläkeikää lähestyville ja hiljattain eläköityneille seniorityöntekijöille. Kokemusten jakamisesta voi saada arvokkaita oivalluksia opettellessaan uuteen rooliin.

– Eläkkeelle ei kannata jäädä ilman suunnitelmia ja viikko-ohjelmaa. Palvelutehtäviä kyllä löytyy. Ennen kaikkea on tärkeä hylätä turha valittaminen ja säilyttää positiivinen ja avoin mieli, Meria Jokinen painottaa.

LEEVI LAUNONEN

Marraskuun alussa eläkkeelle jäänyt Meria Jokinen opettelee uuteen rooliin 40 lähetystyössä vietetyn vuoden jälkeen. – Tähän muutokseen on hyvä valmistautua oikealla asenteella, hän sanoo.

SHUTTERSTOCK

Eläköityvät työntekijät yhdessä koolla

Help ry järjestää eläkeikää lähestyville ja jo jonkin aikaa eläkkeellä olleille helluntaierätyksen työntekijöille (pastorit, evankelistat, lähetystyöntekijät ja Hyy-yhteisöjen työntekijät) hyvinvointipäivät 13.–14.4.2021 (ti-

ke) Vilppulan Evankelistakodilla. Tapahtuman teemana on ”Mielekkästä elämää uudessa roolissa”. Tarkoituksena on jakaa eläkkeelle siirtymisen kokemuksia ja oppia niistä yhdessä. Keskusteluja alustavat **Sakari Kallinen** ja **Lee-**

vi Launonen. Päivien osallistumismaksu on 65 euroa.

Ilmoittautuminen ja tiedustelut: vilho.savolainen@nic.fi tai 040 749 9433.

Virattomat ja vallattomat pastorit

Anssi Tiittanen teki hiljattain jutun Ristin Voittoon seurakuntien vaikeudesta palkata työntekijöitä. Artikkelissa todettiin muun muassa, että seurakunta ei välttämättä ole ”houkutteleva” työpaikka. Tämä herätti pohtimaan minkälaiset olosuhteet ja työn tekemisen edellytykset seurakunnassa on ja millainen asema palkatulla pastorilla on helluntaiseurakunnassa?

Pastorin asettaminen tehtävänsä

Meillä on perinteisesti siunattu työntekijät tehtävänsä kolmin kertaisella menettelyllä. Henkilö, joka on kokenut Jumalan kutsua hengelliseen tehtävään, on ensin palvellut omassa seurakunnassaan. Tämä on tunnustettu ja tunnustettu, ja henkilö on siunattu omassa seurakunnassa palvelemaan tehtävänsä. Seuraavaksi henkilö on esitelty ja siunattu maakunnallisilla työntekijäpäivillä sekä lopuksi vielä valtakunnallisilla syyspäivillä (ent. talvipäivillä). Lisäksi pastorin tehtävään asetettu ja siunattu on voinut hakea seurakuntansa kautta pastorin valtakirjan helluntaikirkolta. Tämä käytäntö on vahvistanut helluntaiseurakunnan pastorin asemaa ja ammatillista identiteettiä.

Vanhoissa kirkkoissa virkaan kutsumisesta ja siunaamisesta käytetään vokaatio ja ordinaatio -käsitteitä. Vokaatio (lat. vocatio, kutsu) tarkoittaa kristillisessä kirkossa hengellisen työn tekijän, erityisesti papin tehtävään kutsumista ja siunaamista (wikipedia). Ordinaatio puolestaan tarkoittaa kirkon virkaan eli papiksi, diakoniksi tai piis-

paksi vihkimistä. Piispa vihkii uudet papit tai diakonit virkaansa hiippakunnan tuomiokirkossa. Vihiävät antavat pappis- tai diakonilupauksen (evl.fi). Pappisvihkimys on elinikäinen.

Pastorin asema

Olen monesti miettinyt meidän helluntailaisten käsitystä pastorin toimesta tai virasta. Virkojahan meillä ei ole, mutta kansan kielessä puhutaan monesti virasta. Vapaakristillisissä seurakunnissa korostetaan yleistä tai yhteistä pappeutta, joka on kiistämättä erinomainen asia. Helluntaiseurakunnat toimivat suurelta osalta vapaaehtoisten varassa. Mutta samalla tulisi huomioida tehtävään erotetun ja siunatun pastorin erityisasema.

Vuonna 2015 **Anna Lehmuskoski** teki IK-opistolle opinnäytetyön ”Monet poisjäämisen polut - Helluntailainen pastorius työstä poisjääneiden helluntaipastoreiden kokemuksissa”. Tutkielmassa yksi vastaaja pohti kokemustaan helluntaiseurakunnan pastorina seuraavasti: ”Vanhoissa kirkkokunnissa hengellinen virka kantaa persoonaa, meillä asia on toisin päin” (Lehmuskoski 2015, 63). Tämä huomio ja huolenaihe on todellinen.

Kun kirkon pappi suorittaa virkaansa, hän voi täydellä syyllä luottaa siihen, että hänellä on tehtävänsä selkeä asema. Voiko helluntaiseurakunnan pastori luottaa siihen, että hänen asemansa on turvallinen yhteisössään vai joutuu hän kantamaan virkaansa? Välillä tuntuu, että helluntaiseura-

kunnan pastori joutuu kaiken aikaa lunastamaan asemansa ja palkanmaksun oikeutuksen ”tunnusteilla ja ihmeillä”.

Helluntaiherätys on maallikkoliike ja meillä on vierastettu virkapappeutta ja hierarkista asemaa. Ehkä kuitenkin samalla on heikennetty pastorin asemaa ja mahdollisuutta toimia riittävällä valtuutuksella.

Eerikki Heikkilä on tutkinut pastorin asemaa IK-opistolle tänä keväänä tekemässään opinnäytetyössä Pastorien kokemuksia asemastaan Suomen helluntaiseurakunnissa. Siinä hän toteaa, että pastorien kokemus asemastaan helluntaiseurakunnissa on vaihteleva ja monesti epäselvä. Eräiksi keskeisiksi ongelmiksi Heikkilä tunnisti sen, että liian usein pastorin asema on jäänyt tarkasti määrittämättä seurakunnan organisaatiossa. Tämä aiheuttaa vaikeuksia johtamisessa.

Yksi vastaaja Heikkilän tutkielmassa kommentoi erittäin mielenkiintoisesti asemaansa pastorina. Vastaaja ”koki olevansa kuin fortuna-pelin pallo, joka työnnetään liikkeelle, ja se tippuu sinne, missä milloinkin tilaa sattuu olemaan” (Heikkilä 2020, 51).

Toimenkuva ja valtuudet

Työsopimuksen lisäksi pastorille tulee laatia kirjallinen toimenkuva, jossa on määritelty myös valtuudet, joilla pastori voi toimia. Valtuudet tulee olla seurakunnan toimintasuunnitelman ja budjetin puitteissa mieluummin runsaat kuin kitsaat. Tällöin pastori voi luottaa siihen, että hänellä on

täysi tuki ja luottamus toimia annettujen valtuuksien puitteissa.

Heikkilä toteaa, että: ”Pastorin asemaa, roolia ja työnkuvaa ei käytännössä ole välttämättä perusteellisesti keskusteltu ja avattu työsoitimuksessa. Ristiriitatilanteissa ongelmia syntyy, kun johtosuhteet, työnkuva ja roolit ovat epäselviä” (Heikkilä 2020, 51). Selkeä toimenkuva ja valtuudet lisää työhyvinvointia sekä tuo lisää arvostusta pastorille. Toimenkuva tulee myös tarkistaa säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa.

Eräs pastorin asemaan liittyvä tekijä on virka-asun käyttäminen. Yleinen kristillisten kirkkojen käytäntö on, että tehtävään erotettu, siunattu ja valtuutettu pastori käyttää papin paitaa osoituksena asemastaan. Suomen helluntaiherätyksessä on kuitenkin vierastettu papin paidan käyttöä. Papin paidan käyttö kuitenkin kertoo sen kantaan olevan kristillisen seurakunnan pastori ja hänellä on seurakuntansa valtuutus tehtävään. Hänet tunnustetaan samalla tavalla kuin tunnustamme poliisin tai armeijan upseerin.

Tunnustettavuuden lisäksi kyse on tunnustuksesta ja valtuutuksesta tehtävään. Pastori on asetettu asemaansa. Onkin todettu, että ammattivaate kannattelee työntekijää. Olen huomannut, että työpaikan nimikyltti ja avaimet antavat työntekijälle asemaa ja valtuuksia. Eräissä helluntaiseurakunnassa nuorisopastori otti papin paidan koemielessä jokapäiväiseen käyttöön. Kokemus oli rohkaiseva.

Joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti

Karismaattisena herätysliikkeenä helluntaiherätys on arvostanut Hengen voitelua ja armoitusta enemmän kuin asemaan perustuva johtajuutta. Näin on varmasti hyvä, mutta Heikkilä totesi tutkielmassaan, että ”Joskus törmää ajatuksiin, että ikään kuin johtajuuden vastuu ja asioiden hoitaminen ohjataan Jumalan tehtäväksi” (Heikkilä 2020, 30). Jumala on kuitenkin antanut meille johtajuuden tehtävän ja sana kehottaa meitä: ”joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti” (Room. 12:8).

Pastorin tehtävä on johtaa ja hän tarvitsee johtajuustehtävänsä selkeän aseman ja valtuudet, joilla hän toimii. Arvostus ja kunnioitus hankitaan omalla toiminnalla, mutta seurakunta voi paljon auttaa pastoriaan pääsemään siihen asemaan, mikä hänelle kuuluu. Kun pastori saa toimia hengellisessä virassaan arvostettuna ja riittävillä valtuuksilla niin hän ei ole viraton eikä vallaton.

JYRKI ALANKO, TM
Help ty:n sihteeri ja
Hattulan Kotikirkon pastori

Terapeuttiset sielunhoitajat helpottavat pastoreiden työtä

Seurakunnan, Kristuksen ruumiin, tulisi olla paikka, jossa jokainen saisi kokea Jumalan huolenpitoa ja rakkautta. Jumala on monessa kohdassa sanassaan osoittanut, että tämä huolenpito toteutuu uskovien yhteydessä. Seurakunnan tulisi olla jokaisen koti, jossa saisi kasvaa ja kokea parantumista.

Jokaiselle kuuluu lähimmäisen kohtaaminen

Jumala on antanut seurakunnalle paimenet, opettajat, evankelistat ja profeetat sekä diakonit jne. Vaikka Raamatusta ei löydy sanaa sielunhoitaja, jokaiseen hengelliseen tehtävään kuuluu myös lähimmäisen kohtaaminen ja hänen tarpeisiinsa vastaaminen. Nykyään monet elävät huolten ympäröimänä ja ahdistuksessa. Tänä päivänä seurakunnan keskellä elää ihmisiä, joiden elämäntilanteet ovat hyvin haastavia. Heidän kanssaan tehtävä sielunhoito haastaa myös tekijänsä. Pastorit ja vanhimmat ovat usein kuormittuneita paljon tukeva tarvitsevien ihmisten rinnalla kulkemisesta. Pastoreiden taakkaa voidaan helpottaa hyvin organisoidulla sielunhoidolla.

Monissa seurakunnissa sielunhoito onkin hyvin organisoitu. Useat sielunhoitoterapeutit ovat palvelemissa avuntarvitsijoita. Vapaaehtoisena terapeuttista sielunhoitoa ei kuitenkaan voi tehdä määrättömästi, joten koulutettujen sielunhoitajien tarve nykyiseen on moninkertainen. Jotta pastorin työ helpottuisi ja pastoreiden aika ei kuluisi muuttamaan, paljon sielunhoitoa tarvitsevan auttamisessa, vaan he voisivat keskittyä koko seurakunnan tar-

SHUTTERSTOCK

peisiin, tarvitaan vapaaehtoisten joukko tekemään sielunhoitoa.

Koulutus antaa hyvät valmiudet

Iso Kirja -opistossa vastataan tähän tarpeeseen kahdella koulutuksella: terapeuttisen sielunhoidon -koulutuksella (TESIKO) ja uudella terapeuttinen sielunhoito ryhmässä -koulutuksella. TESIKO on terapeuttiseen yksilösielunhoitoon erikoistunut koulutus. Parhaillaan on menossa 4. vuosikurssi, helmikuussa alkaa seuraava kurssi. Tämä koulutus antaa hyvät valmiudet terapeuttiseen ja hengelliseen työskentelyyn sielunhoidossa.

Koulutus on laaja-alainen ja vastaa kaikkiin keskeisiin sielunhoidon alueisiin. Sielunhoitajalle on tärkeää, että hän on kohdannut omat traumansa ja kriisinsä, siksi koulutukseen kuuluu 40 tunnin oma sielunhoitoterapia. Koulutus antaa myös hyvät valmiudet asiakastyöhön, jota koulutukseen kuuluu 150 tuntia.

Yksilö sielunhoito soveltuu monenlaisiin tilanteisiin, mutta on lähes välttämätöntä tilan-

teissa, joissa asiakas on akuutissa kriisissä tai trauman käsittely on alussa. Yksilösielunhoidossa asiakas voi henkilökohtaisemmin käsitellä omaa elämäänsä kuin ryhmäsielunhoidossa. Akuutissa kriisissä sielunhoidettavan on myös vaikeampi keskittyä muiden elämän haasteiden kuuntelemiseen.

Monilla seurakunnan piirissä olevilla on kuitenkin asioita, joiden käsitteleminen soveltuu ryhmään. Jumala on luonut ihmisestä sosiaalisen. Ryhmä tarjoaa tähän ihmisen perustarpeeseen liittyviin ongelmiin, hyvä kasvu alustan. Jokainen yksilö voi voimaantua ryhmäprosessin aikana omaksi itsekseen ja saada vahvistusta itsenäisyyteensä. Hengellisyyskin on Raamatusta hyvin sosiaalinen ja jaettu kokemus, joten myös ryhmämuotoinen sielunhoito tukee hengellistä kasvamista.

Työvälineitä ryhmäprosessiin

Terapeuttinen sielunhoito ryhmässä -koulutus on tarkoitettu henkilöille, joilla on jo vahva osaaminen terapeuttisessa yksilösielunhoidossa. Ryhmäsielunhoito perustuu niille

terapeuttisen sielunhoidon taidoille, jotka ovat opittu jo yksilötason koulutuksessa. Tässä koulutuksessa saadaan työvälineitä nimenomaan terapeuttisen ryhmäprosessin ylläpitämiseen. Tähän koulutukseen kuuluu harjoittelu, joka tapahtuu seurakunnissa tai muissa kristillisissä yhteisöissä. Harjoittelun aikana opiskelija käy läpi yhden ryhmän kanssa ryhmäsielunhoitoprosessin. Koulutus alkaa helmikuussa 2021.

Nämä koulutukset ovat suunniteltu seurakuntien toiminnan tukemiseksi. Molemmat koulutukset ovat hyvin käytännönläheisiä ja jokaisen viikonlopun jälkeen voi oppimaansa soveltaa käytäntöön. Näitä koulutuksia voi hyödyntää sekä seurakunnan sielunhoidon organisointiin että ruohonjuuritason työskentelyyn.

Molemmat koulutukset antavat valmiuksia niin pastoreille kuin vapaaehtoisillekin. Vapaaehtoiset koulutetut terapeuttiset sielunhoitajat helpottavat pastoreiden työtaakkaa, vinkkaa koulutuksista luotetuille seurakuntalaisille tai hae itse koulutukseen. Nyt on aika valmistautua palvelemaan.

EEVA VAINIO

IK-opiston
sielunhoitokoulutuksista vastaava opettaja

HAE IK-opiston Terapeuttisen sielunhoidon KOULUTUKSIIN

 OPISTO ikopisto.fi

HELP-POSTI

Helluntaiseurakuntien
työntekijät HELP ry:n
jäsenlehti.

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa
Ristin Voiton Paimen Plus
-liitteen mukana.

Päätoimittaja

Jyrki Alanko
p. 0400 186124
jyrkialanko@hotmail.com

Toimitusneuvostona toimii
Help ry:n hallitus:

Puheenjohtaja
Antti Hirviniemi
p. 040 8228807
antti.hirviniemi@
turunhelluntaiskr.fi

Sihteeri

Jyrki Alanko
p. 0400 186124
jyrkialanko@hotmail.com

Varapuheenjohtaja
Matti Karvinen
p. 050 3040421
matti.karvinen@
vammalanhelluntai.net

Kenneth Karppinen
p. 050 4099178
kenneth.karppinen@
jklhelluntaiskr.fi

Vuokko Hautala
p. 010 2927000
vuokkop.hautala@gmail.com

Vilho Savolainen
p. 040 7499433
vilho.savolainen@nic.fi

Tapani Varuhin
p. 0400 650025
tapani.varuhin@gmail.com

Helluntaiseurakuntien
työntekijät HELP ry

Turun helluntaiseurakunta/
Antti Hirviniemi
Puistokatu 6b
20100 Turku
p. 040 8228807

Rekisterinumero 182 808
Y-tunnus 1734025-5

www.helpry.fi

Pankki:
POP Keuruu,
FI8147621020168355

Help ry:n
osoitetietomuutokset:
Sihteeri Jyrki Alanko
p. 0400 186124
jyrkialanko@hotmail.com